

تأثیر مخارج بهداشتی بر بهره‌وری نیروی کار در ایران

احسان همتی دیناروند^{۱*}، مجتبی الماسی^۲، کیومرث سهیلی^۳

۱- دانشجوی کارشناس ارشد دانشگاه رازی، ehemati14@yahoo.com

۲- دانشیار بخش اقتصاد دانشگاه رازی، Mojtaba_almasi@yahoo.com

۳- دانشیار بخش اقتصاد دانشگاه رازی، Ksohaili@razi.ac.ir

چکیده

افزایش سرمایه انسانی و کیفیت نیروی انسانی به واسطه افزایش بهداشت و سلامت یکی از عوامل مهم و موثر برای افزایش رشد اقتصادی است که در سطح ثابت نهاده‌ها منجر به افزایش بهره‌وری می‌شود. در این مقاله به بررسی اثر مخارج بهداشتی بر بهره‌وری نیروی کار در ایران پرداخته شده است. جهت نیل به اهداف پژوهش از داده‌های ترکیبی برای ۳۰ استان کشور در دوره زمانی سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲ که از داده‌های منطقه‌ای مرکز آمار به دست آمده است، و تخمین مدل منکیو، رومر و وایل با روش گشتاورهای تعمیم‌یافته و روش پانل دیتا استفاده شده است. نتایج نشان می‌دهد، که مخارج بهداشتی عمومی نسبت به مخارج بهداشت خصوصی اثر بیشتری بر بهره‌وری نیروی کار دارد، به طوری که به ازای یک درصد افزایش در مخارج بهداشتی خصوصی و دولتی، به ترتیب بهره‌وری به طور معناداری به اندازه ۰/۰۷۵ و ۰/۲۷۴ درصد افزایش می‌یابد. با توجه به اینکه مخارج بهداشتی خصوصی جنبه درمانی دارد، و مخارج بهداشت عمومی جنبه بهداشتی دارد، و همچنین به دلیل اینکه خدمات بهداشتی برای بسیاری از خانوارها دارای هزینه بالایی است، یکی از وظایف اصلی برای دولت، کاهش هزینه‌ی تمام شده بهداشتی است که منجر به افزایش بهره‌وری می‌شود.

کلیدواژه‌گان : مخارج بهداشتی، بهره‌وری نیروی کار، گشتاورهای تعمیم‌یافته، مدل منکیو رومر و وایل

طبقه‌بندی JEL: H51 ,I18 ,O47